

UTRINKI

1. številka

UČENCI OSNOVNE ŠOLE BREG

Februar 2009

Utrinek iz pustne razstave v ptujski Mestni hiši. (Več na str. 2 in 3.)

IZ ŠOLSKE KRONIKE	ŠPORTNE STRANI	BRALNI VIRUS	LITERARNI KOTIČEK	KRIŽANKA
----------------------	-------------------	--------------	----------------------	----------

Utrinkom na pot ...

Cenjeni bralci, pozdravljeni.

Po dolgem času je pred vami ponovno nova številka našega šolskega časopisa Utrinki. Odločili smo se, da jo izdamo v elektronski obliki, verjamemo pa, da jo boste vseeno z veseljem »prelistali«, saj vam na kar 29 straneh ponujamo veliko zanimivega branja.

Utrinki so na nek način odraz dela in življenja na OŠ Breg. Tokrat smo vanjo vtkali kar dolgo časovno obdobje, tako da ponujajo raznoliko in pestro vsebino »utrinkov«, ki smo jih ujeli in prenesli v besedo. Skoraj ne moremo verjeti, da se je v tem času zgodilo toliko dogodkov, eden izmed njih je tudi ta, da je mesto ravnatelja na naši šoli v letošnjem šolskem letu prevzel g. Milan Fakin.

Veseli smo, da boste lahko s pomočjo nas obudili spomine na Evropski tek harmonije, športne dogodke, različna tekmovanja, novo fasado, ki jo lahko vsak dan znova občudujemo, veselega pusta, seznanili se boste lahko s knjižnimi novostmi, rešili nagradno knjižno uganko in križanko, pa še bi lahko naštevali. Tudi tokrat so prispevki razdeljeni v posamezne rubrike, da boste lahko hitreje našli prispevek, ki vas mogoče najbolj zanima.

Obilo užitkov ob branju in lep novinarski pozdrav do prihodnjic.

Vaši novinarji

UTRINKI – šolski časopis Osnovne šole Breg, Rogaška cesta 6, 2251 Ptuj

Mentorica: Petra KRAJNC

Uredniški odbor: Miha KODRIČ (6. b) – glavni urednik, člani: Barbara BOROVIČAK (6. a), Urška CAFUTA (6. b), Maja CESTNIK (6. b), Katja GERDAK (6. b), Jana HABJANIČ (6. b), Nika JOŠT (7. b), Ana KRAJNC (7. b), Larisa MAKIČ (6. b), Monika MILOŽIČ (6. b), Maja MUHIČ (6. b), Ines OSTERC (6. b), Klara PETEK (6. b), Valentina TEMENT (6. b)

Fotografije: arhiv Osnovne šole Breg

Oblikovanje: Petra KRAJNC

Prispevke za naslednjo številko lahko pošljete na: krajnc.p@gmail.com.

Februar 2009

Pust širokih ust na OŠ Breg

Prav gotovo se boste strinjali z mano, da je pustni čas, še posebej, če si doma s ptujskega konca, nekaj, česar se vsi veselimo. Ptujске ulice namreč zajame norčavo pustno vzdušje, ki diši po slastnih krofih z marmelado, mesto in izložbe so pisano okrašene, zvok kurentovih zvoncev odganja zimo in kliče pomlad, mi pa imamo priložnost, da se našemimo in si nadenemo pustne maske.

Tudi na naši šoli smo se na »pusta hrusta« dobro pripravili. Najprej smo imeli v petek, 30. januarja, tehniški dan, na katerem so sodelovali in ustvarjali prav vsi učenci od 1. do 9. razreda. Izdelovali smo različne pustne maske (učenci 9. a so se lotili celo izdelovanja ruse). Ustvarjali smo z različnimi materiali in tehnikami, uporabili smo tudi odpadni material. Še posebej ponosni in veseli pa smo, da se je naša učiteljica Romana Kiseljak lotila zahtevnega podviga, saj je skupaj z nekaterimi učenci in učitelji izdelala dva velika kurenta (v dolžino merita kar 4,5 m), ki sta v pustnem času krasila pročelje ptujske Mestne hiše. Izdelana sta iz trakov barvnega vrteksa, njuna izdelava pa je zahtevala številne ure dela. Tako smo skupaj ustvarili številne

pustne izdelke, ki smo jih z veseljem postavili na ogled tudi v galeriji Magistrat v ptujski Mestni hiši. Naša šola je namreč imela to »častno«, pa tudi odgovorno nalogo, da s svojimi izdelki okraši pročelje Mestne hiše in njeno notranjost. S svojimi izdelki pa so breški učenci polepšali tudi notranjost turistične agencije Sonček in gostilne Pri pošti na Ptuj. Nekatere izdelke pa smo razstavili tudi v avli naše šole.

Zadnji dan pred zimskimi počitnicami, 20. februarja, pa so se učenci 6. in 7. razredov predstavili še na 4. tradicionalni otroški povorki, ki so jo pripravili učenci osnovnih šol in njihovi učitelji s Ptuja in okolice. Letos so se breški učenci našemili v pisane barvice. Kostume smo izdelali sami, pri tem pa so nam pomagale pridne šiviljske roke. Pustno rajanje se je ta dan zaključilo v karnevalski dvorani, kjer so rajali tudi ostali učenci višjih razredov. Najmlajši učenci so se našemljeni odpravili na kratek sprehod po okolici šole, nato pa so pustno rajanje nadaljevali kar na šoli.

Petra Krajnc

Pogled na pročelje ptujske Mestne hiše v pustnih dneh

Ustvarjalnosti na tehniškem dnevu ni manjkalo ...

Pust v sliki

Literarni večer 5. a

V četrtek, 5. februarja 2009, so učenci 5. a z razredničarko pripravili literarni večer za starše. Najprej so pripovedovali lepe misli o besedah, poeziji, pesnikih in pisateljih. Pri urah slovenskega jezika so obravnavali že veliko umetnostnih in neumetnostnih besedil, ki so jih podoživljali na različne načine, in sicer v obliki pesmic, doživljajskih spisov, nadaljevanjih zgodbic, oglasih, dramatizacijah in nadaljevankah. Tako so tudi sami za nekaj časa postali pesniki in pisatelji. Prebrali so svoja dela, ki so jih zbrali v razrednem Biltenu. Preizkusili so se tudi v igri vlog in predstavili igrico Če zmaj požre mamo, ki je bila za obiskovalce zelo zabavna.

Ker je 8. februar kulturni praznik, so sestavili tudi pesem o Francetu Prešernu. Na ta način so se spomnili našega največjega pesnika. Zapeli so tudi slovensko himno – Zdravljico. Starši so bili z izvedbo literarnega večera zelo zadovoljni, prav tako tudi ravnatelj naše šole g. Milan Fakin.

*Simona Kornik,
razredničarka 5. a*

Po Prešernovih stopinjah – kulturni dan za osmošolce

Učenci 8. razreda smo imeli v sredo, 15. oktobra 2008, kulturni dan. Odpravili smo se po poteh našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Obiskali smo tri slovenske kraje, ki so najbolj povezani z njegovim življenjem, in sicer Vrbo, Kranj in Ljubljano. Skozi te kraje nas je popeljala vodička, ki nam je povedala veliko zanimivega.

Najprej smo se odpeljali v Ljubljano, kjer smo se sprehodili do Prešernovega trga in si ogledali njegov spomenik, na Wolfovi ulici smo videli na pročelju hiše plastiko, ki predstavlja Primičevo Julijo, ki nas je pristrčno gledala skozi okno. Ogledali smo si tudi Stari trg – prizorišče Prešernove balade Povodni mož, ustavili pa smo se tudi na Rožni ulici 5, kjer je Prešeren v letih

*Osmošolci pred Prešernovim spomenikom
v Kranju*

1829–1835 živel in zložil velike pesnitve: Gazele, Sonete nesreče in Sonetni venec.

V Kranju smo zavili v Prešernov gaj in si ogledali njegov grob in grob Ernestine Jelovškove. Ustavili smo se tudi v Prešernovem spominskem muzeju, kjer je Prešeren živel, ko je v Kranju dobil svojo odvetniško pisarno. V njem hranijo tudi originalni izvod Zdravljice. Po kratkem ogledu pisarne je bil čas, da si ogledamo še največji kip Franceta Prešerna v Sloveniji.

Sledila je naša končna destinacija – »Vrba, srečna vas domača«. Z zanimanjem smo se sprehodili po njegovi rojstni hiši, si ogledali še cerkvico sv. Marka in mogočno lipo, ki stoji sredi vasi.

Videli in doživeli smo marsikaj zanimivega, pa tudi poučnega. Prav gotovo pa smo se domov vrnili bolj »poučeni« o delu in življenju tega velikega slovenskega poeta.

Oskar Težak, 8. a

Tekmovanje iz slovenščine za 8. in 9. razrede

Tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje je letos potekalo pod naslovom »Jaz v svetu, ki se spreminja«. Učenci so se ukvarjali in poglobljali v Distorzijo, ki jo je napisal Dim Zupan. Šolskega tekmovanja, ki je potekalo 16. decembra 2008, se je pod mentorstvom **prof. Melanije Zavec** udeležilo šest učencev: Ana Sušec (9. a), Klemen Petek (9. b), Tomas Vigali (9. a), Tina Fakin (8. a), Živa Tomanič (8. a) in Neja Milošič (8. a). Na državno tekmovanje, ki je bilo 3. februarja, pa sta se uvrstili **Ana Sušec** in **Tina Fakin**, ki sta na šol. tekmovanju dosegli največ točk (ena iz 8. in ena iz 9. razreda). Na rezultate iz državnega tekmovanja še čakamo.

Petra Krajnc

Tina Fakin (8. a) in Ana Sušec (9. a) sta se uvrstili na državno tekmovanje.

Evropski dan jezikov – 26. september

Številne države po vsem svetu 26. septembra obeležujejo evropski dan jezikov. Ta dogodek obeležujemo od leta 2001, ko je Svet Evrope to leto razglasil za evropsko leto jezikov, njegov namen pa je poudariti pomen vseživljenjskega jezikovnega izobraževanja in jezikovnega izobraževanja v šolah. Dan evropskih jezikov smo obeležili tudi na naši šoli, k pogovoru pa sva povabili učiteljico **Mijo Jeršič**.

Ana Krajnc in Nika Jošt, 7. b

People

We are all in this world together
and we will fight for our right
until we reach the top inside.

We are all at the same time
together,
so everyone will see, who we are
and forever will be ...

We are all at the same spot
and we will not lose,
because all we do is amuse.

Maja M., Nena, Ines, 6. r.

Kratek intervju z učiteljico Mijo Jeršič

Kaj bi nam povedali o dnevu evropskih jezikov?

M. Jeršič: »Dan evropskih jezikov poteka 26. septembra vsako leto. Obeležujejo ga vse članice Evropske unije. Cilj dneva je uveljavljati evropsko jezikovno raznolikost in bogastvo kulturnih dediščin ter bogastvo posameznih jezikov.«

Kdo je sodeloval pri projektu na naši šoli?

M. Jeršič: »Pri projektu so sodelovali člani AK in učenci 7. in 8. razredov, ki obiskujejo izbirni predmet nemščina.«

Kako je potekalo izdelovanje plakatov?

M. Jeršič: »V AK smo naredili plakate na temo evropskih jezikov. Učenci so si izbrali različne teme, npr. hrana v več jezikih, slovenske popačenke, ki izhajajo iz nemškega jezika. Prav tako pa smo na vrata učilnic na šoli izobesili imena predmetov v različnih jezikih.«

Koliko jezikov pa znate vi govoriti?

M. Jeršič: »Angleščino, nemščino, hrvaščino, rada pa bi se naučila še italijanščine.«

Pa še za konec ... Katere evropske države ste že obiskali? Ali tudi tam obeležujejo evropski dan jezikov?

M. Jeršič: »Ta dan poznajo in ga obeležujejo v številnih evropskih državah. Bila pa sem že na Hrvaškem, Češkem, Slovaškem, v Srbiji, Bosni, Italiji, Avstriji, Španiji, Franciji, Angliji, Nemčiji in na Malti.«

Ana Krajnc in Nika Jošt, 7. b

Učiteljica Mija Jeršič je z učenci poskrbela, da smo tudi na naši šoli obeležili evropski dan jezikov.

Mc' song

As soon as Robin began to feel,
that he would like a happy
meal.
He went and knocked on Mc'
donalds door,
and after that he began to snore.

Žan in Tina F., 8. a

I' m fat

I' m fat, so fat!
Can't hold myself back.

I' m sad, so sad!
Because my dad
killed my cat.
She was too fat.

Because I' m fat,
I have a big head.
Like my dead cat.

This is the end of my story
which was sad
because of the cat.

Maja M., Nena, Ines, 6. r.

Animals

The dogs are in the house
but cats are catching a mouse.
The birds are flying in the sky,
and I am saying goodbye.

Andreja Rebernik, 7. b

Tekmovanje iz angleščine

28. novembra 2008 je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja angleščine za devete razrede. Vseh sedem tekmovalcev je osvojilo bronasto priznanje. **Ani Sušec** (9. a), **Maši Hren** (9. b), **Tomasu Vigaliju** (9. a), **Tomažu Lovrenku** (9. b), **Anji Bezjak** (9. b) in **Patriciji Fajt** (9. b) pa se je uspelo uvrstiti tudi na državno tekmovanje, ki je bilo 27. januarja 2009 na Osnovni šoli Kidričevo (rezultati še niso znani). Njihova mentorica je bila učiteljica **Andreja Letonja Vučič**.

Anja Bezjak, 9. b

Tekmovalci iz angleščine z mentorico (manjkata Tomaž L. in Maša H.)

Tekmovanje iz nemščine

Šolsko tekmovanje iz nemščine za 9. razrede je potekalo 27. novembra 2008. Pričelo se je ob 13. uri in je trajalo 60 minut. Tekmovanja so se udeležili: **Luka Babšek** (9. a), **Jurij Muhič** (9. a), **Rok Gabrovec** (9. b) in **Patricija Fajt** (9. b). Bronasto priznanje so dosegli **Luka**, **Jurij** in **Patricija**, prav vsi pa so se uvrstili tudi na državno tekmovanje, ki je potekalo 28. januarja 2009 na OŠ Središče ob Dravi (še vedno čakamo na rezultate). Mentorica je bila učiteljica **Andreja Letonja Vučič**.

Patricija Fajt, 9. b

Tekmovalci iz nemščine z mentorico

Tekmovanje iz logike

26. septembra 2008 je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz logike. Tekmovali so učenci od 2. do 9. razreda. Naloge so bile težke in naporne.

Mentorja sta bila učitelja **Milan Černel** in **Maja Spačal**. Najboljši tekmovalci so prejeli bronasta priznanja. Najboljši tekmovalci iz 7., 8. in 9. razredov pa so se uvrstili tudi na državno tekmovanje.

Bronasta priznanja so prejeli:

- 2. razred: **Eneja Zupanič, Tomaž Gojkošek in Timi Peternik,**
- 3. razred: **Jaša Stošič, Luka Zajšek in Tjaša Kolarič,**
- 4. razred: **Luka Nežmah, Jure Satler in Tomaž Gojčič,**
- 5. razred: **Nejc Ekart, Aljaž Stošič, Anže Petrovič in Jan Horvat,**
- 6. razred: **Monika Miložič, Miha Kodrič, Jana Habjanič in Blaž Murko,**
- 7. razred: **Nika Jošt, Ela Vidovič in Miha Mihelač,**
- 8. razred: **Živa Tomanič, Tina Fakin, Neja Milošič, Tanja Nahberger,**

- 9. razred: **Maša Hren, Domen Vidovič, Ana Sušec, Klemen Petek in Barbara Gašparič.**

Na državno tekmovanje so se uvrstili naslednji učenci: Nika Jošt in Ela Vidovič (7. razred), Živa Tomanič in Tina Fakin (8. razred), Maša Hren in Domen Vidovič (9. razred).

Na državnem tekmovanju, ki je potekalo 18. oktobra 2008 v Vidmu pri Ptuj, je **Živa Tomanič** (8. a) dosegla zlato priznanje, **Domen Vidovič** (9. a) pa srebrno priznanje.

Vsem tekmovalcem in prejemnikom priznanj za njihov trud čestitamo!

Klara Petek, 6. b

Tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni

Šolsko tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni je potekalo 17. oktobra 2008. Tekmovanja se je udeležilo 14 učencev. Njihova mentorica je bila ga. **Milena Stojadinović.**

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegli: **Patricija Fajt** (9. b), **Maša Hren** (9. b), **Tina Lesjak** (9. b), **Tomaž Lovrenko** (9. b), **Klemen Petek** (9. b), **Ana Sušec** (9. a), **Anja**

Bezjak (9. b), **Tina Fakin** (8. a), **Živa Tomanič** (8. a) in **Tanja Nahberger** (8. a).

Državnega tekmovanja v Šoštanju, ki je potekalo 22. novembra 2008, so se udeležile tri učenke 9. b-razreda, in sicer Patricija Fajt, Maša Hren in Tina Lesjak. Zlati priznanji sta dosegli **Patricija Fajt** in **Maša Hren, Tina Lesjak** pa bronasto priznanje.

Čestitamo!

Larisa Makič, 6. b

Male sive celice 2008

Sedmošolci smo se lani udeležili kviza Male sive celice, ki je potekal na OŠ Bratov Polančič v Mariboru. Na tekmovanje smo se pripravljali s pomočjo mentorice, učiteljice **Mije Jeršič.** Tekmovalci (Nika Jošt, Ana Krajnc in Vincenc Köhler) smo se zelo dobro pripravili, skupaj smo rešili veliko testov.

V kvizu se je pomerilo kar 88 ekip iz skoraj vseh šol po Sloveniji. Naši tekmovalci so dosegli 14. mesto.

Eden od tekmovalcev nam je po tekmovanju povedal: »Na tekmovanju smo se imeli zelo dobro. Test ni bil pretežek, pa tudi lahek ni bil. Ko smo po reševanju testa razpravljali o odgovorih, ki smo jih napisali, smo se kar precej nasmejali. Ugotovili smo, da smo na nekaj vprašanj napisali smešne odgovore. Imeli smo se krasno.«

Nika Jošt in Ana Krajnc, 7. b

Kulturni dan – sedmošolci obiskali Groharjevo rojstno hišo

15. oktobra 2008 smo bili učenci 7. razredov v Sorici. Obiskali smo rojstno hišo Ivana Groharja. Ivan Grohar je bil znan slovenski slikar. Njegova najbolj znana slika je Sejalec. Spremljali so nas učitelji: Romana Kiseljak, Mija Jeršič in Branimir Komel. Dva učenca iz sedmega razreda sta nam zaupala svoje vtise o dnevu v Sorici.

Učenec je povedal: »Na kulturnem dnevu je bilo v redu. Risali smo in igrali na instrumente. Sestavili smo orkester, ki se je imenoval Kongo bongo. Spremenil bi nekaj stvari: tam bi bili dlje časa, saj je bilo zanimivo, vožnja pa bi bila lahko krajša.«

Učenka pa je dodala: »Vse je bilo super, le vožnja bi lahko bila krajša.«

Ana Krajnc in Nika Jošt, 7. b

Tržnica poklicev

OŠ Breg je tudi letos organizirala, letos že petič, Tržnico poklicev. V četrtek, 8. januarja 2009, so v šolsko telovadnico povabili vse učence, njihove starše, aktualna pa je bila predvsem za devetošolce, saj so le-ti letos pred pomembno odločitvijo, kateri poklic izbrati. Letos se je na tržnici predstavilo kar 23 razstavljalcev. To so bile predvsem srednje šole, srečali pa smo še Revivis, Zavod za zaposlovanje – OI Ptuj, CIPS, Policijo in Slovensko vojsko, svojo stojnico pa je imela tudi OŠ Breg. Obiskovalci so se lahko dobro seznanili s predstavljenimi poklici, najbolj pa so bile zanimive tiste stojnice, na katerih so lahko tudi sami kaj preizkusili.

Petra Krajnc

Foto utrinki iz Tržnice poklicev

Vtisi nekaterih obiskovalcev in razstavljalcev iz Tržnice poklicev

Se vam zdi Tržnica poklicev pomembna za osnovnošolce? Zakaj?

Milena Stojadinović, pedagoginja na OŠ Breg:

»Tržnica poklicev se mi zdi zelo pomembna za osnovnošolce, saj dobijo informacije o poklicih in šolah.«

S katerimi poklici se bomo danes lahko seznanili? Koliko šol se bo predstavilo?

Milena Stojadinović:

»Danes se bomo seznanili s poklici, kot so kozmetični, zdravstveni, kemijski, strojni tehnik, astronom, veterinar ... Predstavilo se bo 23 šol.«

Kako bi na kratko opisali današnjo Tržnico poklicev?

Milan Fakin, ravnatelj OŠ Breg:

»Zelo sem zadovoljen z udeležbo šol, učencev, staršev... Všeč mi je tudi to, da so se učenci aktivno vključili v delavnice, ki so jih pripravili izvajalci. Vesel sem, da so se odzvali mediji, saj bo šola predstavljena v medijih in si bo s tem širila ime.«

Ti je Tržnica poklicev všeč?

Jure Satler, učenec 4. a:

»Tržnica poklicev mi je všeč. Najraje bi po končani osnovni šoli obiskoval Gimnazijo Ptuj.«

Samo Kojc, učenec 6. b:

»Zanimivo je. Šolal bi se za vojaka.«

Lahko na kratko opišete poklic, ki ga predstavljate?

Mag. Ivan Ketiš, univ. dipl. inž., ravnatelj SERŠ-a:

»Danes tu predstavljamo eksperimente, imenovane Teslov transformator, influenčni stroj, mobilne robote... Poklici so povezani s tehnologijo v elektro industriji in z računalništvom. To so zelo zanimivi in iskani poklici.«

Zbral in uredil: **Miha Kodrič, 6. b**

Tehniški dan za učence 9. razredov – obisk Lesarske šole v Mariboru

V petek, 7. novembra 2008, so imeli devetošolci tehniški dan na temo »les v stanovanju«. Zjutraj so se zbrali pred šolo, nato pa so se odpeljali v Maribor, na obisk Lesarske šole. Tam jih je najprej sprejela pedagoginja, ki je učencem predstavila programe izobraževanja na njihovi šoli, pa tudi samo šolo in delo z učenci. Učenci so se nato razdelili v tri skupine in se s svojimi mentorji odpravili v delavnice. Vsak si je namreč lahko izdelal svoj izdelek iz lesa, ki so ga učenci odnesli domov. Tehniški dan se je na Lesarski šoli zaključil z zanimivim ogledom učilnic za praktični pouk – tako so lahko učenci поблиže spoznali delo na tej šoli.

Petra Krajnc *Praktični del tehniškega dne ...*

Ekskurzija po Prekmurju

V sredo, 15. 10. 2008, smo se učenci 6. razredov odpravili na kulturni dan. Na pot smo se odpravili v spremstvu učiteljev: Petre Krajnc, Maje Spačal in Tadeja Trstenjaka. Odšli smo v Prekmurje, na Goričko, kjer smo si najprej ogledali grad Goričko, ki bi naj imel kar 365 sob. V gradu so ogromne kleti in ječe. Nekaj prostorov v gradu je še lepo ohranjenih. Naša vodička je bila prijetna gospodična, ki nam je

podrobno predstavila ves grad. Po ogledu gradu je sledila malica. Po malici smo se z avtobusom popeljali do manjše vzpetine, na vrhu katere je Tromejnik – tromejni kamen, ki meji na Slovenijo, Avstrijo in Madžarsko. Nato pa smo se odpeljali še v Ljutomer, kjer smo si ogledali nekatere kulturno-zgodovinske znamenitosti. Imeli smo se zelo lepo.

Valentina Tement, 6. b

Ekološki dan 6. razredov

Premalo se zavedamo, kako je naše okolje onesnaženo in kako ga mi s svojimi odpadki onesnažujemo, zato smo se mi odločili, da si ogledamo, kako v Čistem mestu na Ptujju ločujejo in nato predelajo odpadke.

22. oktobra 2008 smo se zjutraj zbrali pred šolo, kjer smo počakali učitelja Tadeja in učiteljico Andrejko, ki sta nas spremljala na naravoslovnem oz. ekološkem dnevu. Ko smo se z avtobusom pripeljali do Čistega mesta, smo takoj zavonjali neprijetne vonjave. Ta vonj je nekaterim zelo smrdel, nekaterim pa celo povzročil slabost v trebuhu. Pri vhodu nas je pričakal gospod, ki nam je razložil, kako poteka predelava odpadkov. Popeljal nas je skozi vse hale, da smo tudi v praksi spoznali predelavo odpadkov. Plastične steklenice morajo biti vse brez zamaškov, zato so za tekočim trakom zaposleni ljudje, ki te zamaške snamejo in tudi preberejo odpadke, ki ne sodijo v to skupino. Steklenice gredo nato po tekočem traku do stiskalnice, kjer jih stisnejo v velike bale. Tako pripravljena plastika je pripravljena za predelavo. Tudi papir in pločevinke stiskajo in pripravljajo na enak način. Zbirajo tudi biološke odpadke, kot so veje, trava in podobno. Te odpadke razrežejo na manjše dele, nato stojijo

nekaj časa, potem jih spet zmeljejo in to vse nekaj časa stoji, da lahko na koncu pridela jo kvaliteten humus, ki ga lahko tam tudi kupimo. So pa tudi odpadki, ki ne sodijo v nobeno skupino. Ti odpadki se zbirajo posebej na velikem kupu, nato jih stisnejo v velike bale in zavijejo v folijo. Zbrane so ogromne količine odpadkov.

Prav bi bilo, da bi bili vsi odpadki, ki jih pridela človek, za ponovno rabo. Na ta način bi najmanj onesnaževali okolje. Priporočala pa bi tudi vsakemu posamezniku, da si ogleda odlagališče smeti in delo ljudi, ki so tam zaposleni. Prepričana sem, da bi vsak nato dvakrat premislil o vsakem odvrženem in napačno odloženem odpadku!

Katja Gerdak, 6. b

Šestošolci so si ogledali tudi sortirnico odpadkov.

Obisk najmlajšega in največjega botaničnega vrta v Sloveniji

V torek, 30. septembra 2008, so se učenci petega razreda skupaj z razredničarko Simono Kornik in učiteljem Romanom Prosenjakom odpeljali do največjega in najmlajšega botaničnega vrta naše države na Pohorskem dvoru. Tu so imeli svoj prvi naravoslovni dan. Najprej so si ogledali hlev z dvema vrstama pujsov. Videli so majhne pujske, ki so bili stari komaj nekaj tednov, in njihove starše. Med potjo, ki je vodila do botaničnega vrta, so opazili več vrst sadnega drevja, med njimi so bile jablane, hruške, slive in breskve. Malicali so na lesenih klopcah ob gozdni jasi. S seboj so imeli tudi nekaj svojih sladkarij in sokov. Vodič jim je po malici razdelil učne liste in napotili so se do prve postaje, ki se je imenovala ginko. To je drevesna vrsta, ki jo nekateri uvrščajo med iglavce, nekateri pa med listavce. Zapomnili so si, da iz

ginka pridobivajo kapljice proti pozabljanju, ki se imenujejo bilobil. Sledil je ogled najrazličnejših rastlin, tudi mamutovca, ki pri nas zraste do 40 m, v oddaljeni Ameriki pa kar 100 m. To drevo je res nekaj posebnega, saj je podobno predniku slona – mamutu. V rozariju, ki ima obliko sonca, so posajene različne vrtnice. Najbolj všeč so jim bile plezalke rumenih barv. Videli so tudi vodne in obvodne rastline ter živali: vodno lečo, lokvanje, rogoz, žabe. Zanimiv je bil tudi skalnjak. Tam uspevajo tiste vrste rastlin, ki ne potrebujejo veliko vode. Spoznali so veliko novih rastlin, ob izhodu pa so si ogledali še nagačene živali. Botanični vrt, ki so ga obiskali, meri približno 8 hektarjev in je bil uradno odprt 24. maja 2002, na evropski dan parkov. Ob odhodu domov so si lahko učenci kupili še kakšno rastlino za domov in tako razveselili sebe in starše.

Tudi vi obiščite botanični vrt, ne bo vam žal!

Miha Kodrič, 6. b

Dom Škorpion – šola v naravi za sedmošolce

Sedmošolci smo prvi teden v decembru 2008 preživeli v šoli v naravi. Bivali smo v domu Škorpion na Svetem duhu pri Ostrem vrhu. Z nami sta šla razrednika Mija Jeršič in Branimir Komel. V šoli v naravi smo imeli veliko različnih programov, razdeljeni pa smo bili v dve večji skupini. Vse dejavnosti so vodili prijazni učitelji: Matej, Mirjana, Suzana in Vindi.

V ponedeljek smo se najprej namestili v sobe, po kosilu smo imeli lokostrelstvo in se seznanjali z gobami Kozjaka, odšli smo tudi v gozd in si ogledali različne gobe. V torek smo jahali in spoznavali vode Kozjaka, odpravili smo se tudi na Žavcarjev vrh. Tam smo se ustavili pri domu, od koder se je videlo Pohorje, Maribor in celo Ptujsko jezero. Jahanje je bilo zelo zabavno, saj smo smeli jahati samostojno. V sredo smo delali bivake. Poznamo tri vrste bivakov. Nato nam je

učitelj pokazal različne vrte uporabnih vozlov. Druga skupina pa je slikala na lesene ploščice. Najlepši izdelki so sodelovali na nagradnem natečaju. Popoldne smo se ukvarjali z astronomijo, ki je bila zelo zanimiva, saj smo spoznavali planete, nato pa smo si o njih ogledali še zanimiv film. Popoldne smo spoznavali in se učili, kako se orientirati s pomočjo kompasa in zemljevida.

V četrtek dopoldne smo spoznavali vode Kozjaka in jahali, le da sta se skupini sedaj zamenjali. Popoldne pa smo izkoristili za športne igre (lokostrelstvo, namizni tenis, badminton, hokej ...) in prehranjevalne splete. V petek smo imeli orientacijski tek, kjer je vsaka skupina dobila kompasa in zemljevid. Naša naloga je bila, da smo morali v največ 1 uri najti vseh 9 točk, bingo točko in pravilno izpolniti vse delovne liste. Popoldne pa smo se odpravili domov.

V šoli v naravi je bilo zelo zabavno.

Nika Jošt, 7. b

Šola v naravi v sliki

Božično-novoletni koncert na OŠ Breg

V ponedeljek, 22. decembra 2008, smo na OŠ Breg pripravili božično-novoletni koncert in ga poimenovali *Prišel je čas 'krog božiča*. Prireditev je potekala v šolski telovadnici, na njej pa so se predstavili učenci 1., 2. in 3. triade. Nekateri so peli, plesali, nastopajoči pa so se predstavili tudi z igranjem na različne glasbene instrumente. Program sta povezovali učenki Katja Gerdak in Anja Bezjak, kot babica in vnučka, ki se pogovarjata o božiču in njegovih čarih. Vsako točko so obiskovalci nagradili z velikim aplavzom. Na koncu nas je pozdravil še ravnatelj g. Milan Fakin in vsem zaželel lepe praznike. Prireditev je trajala dobro uro, nato pa nas je v šolski avli pričakala še pogostitev s sladkim pecivom in toplo pijačo, ki so jo pripravili učenci skupaj z učitelji.

Jana Habjanič in Maja Muhič, 6. b

V sklepnem delu koncerta so vsi nastopajoči skupaj zapeli tisti znani Siva kučma in Cin cin cin.

Šolska plesa

Devetošolci so organizirali dva šolska plesa, ki sta se odvijala v kleti naše šole. Z vstopnino in pijačo, ki so ju prodajali, so zbirali denar za valetu. Vzdušje na plesu je bilo vedno boljše. Plesali smo in plesali. Nekateri v paru, nekateri v krogu ali posamezno. Na plesu so bile tudi karaoke. Plesa sta bila dobra, učenci pa so se zabavali in bili zadovoljni tako z glasbo kot s plesom. Učencem je bila zelo v redu tudi bliskavica. Tudi žeje ni bilo, saj so prodajali osvežilno pijačo. Da ne bi bilo nezgod, pa so bili zraven tudi nekateri učitelji. Čas je hitro minil, zato je kmalu odbila ura za odhod. Učenci so zunaj veseli in zadovoljni počakali na prevoz ali pa peš odšli domov.

Monika Miložič, 6. b

Utrinek iz šolskega plesa

Nova šolska fasada

Že med lanskimi poletnimi počitnicami so okoli dela šole, ki gleda na cesto, delavci postavili oder in začeli odstranjevati staro fasado. Dobro se spominjam, da sem vsakič, ko smo kam šli, atija pregovarjala, naj se peljemo mimo šole. Najprej so delavci odstranili staro fasado, za tem so naredili novo in jo na koncu še lepo pobarvali. Toda to ni tako hitro potekalo, da so nove barve zasijale v vsem svojem sijaju, je preteklo kar nekaj časa. Veseli smo, da ima naša šola novo fasado, saj je takšna bolj privlačna. Upamo, da bo novo preobleko kmalu dobil še drugi del.

Jana Habjanič, 6. b

Naša šola v vsem svojem sijaju ...

Odbojka – bili smo na državnem

Kot je že večletna tradicija naše šole, so tudi v tem šolskem letu naša dekleta brez večjih težav osvojila naslov prvakinja v MO Ptuj z osvojitvijo prvega mesta na medobčinskem tekmovanju v odbojki za učenke letnik 1994 in mlajše. Ker pa se letos dekleta s tem dosežkom niso hotela zadovoljiti, so sklenila, da bodo na področnem tekmovanju dala od sebe vse, kar zmorejo. In so res.

V sredo, 21. januarja 2009, so se v telovadnici OŠ Majšperk zbrale štiri najboljše ekipe podravske in slovenjebistriške regije: OŠ Majšperk, OŠ Laporje, OŠ Poljčane in OŠ Breg. Prvo tekmo z OŠ Laporje so naše punce po slabem začetku le dobile z rezultatom 2 : 1 v nizih. V drugi tekmi proti OŠ Majšperk so se kar precej namučile, da so na koncu slavile z 2 : 1. Ker so s tema zmagama že bile uvrščene na državno tekmovanje, so zadnjo tekmo proti OŠ Poljčane igrale neobremenjeno in gladko zmagale 2 : 0. Po večletnem premoru so tako postale področne prvakinja in udeleženke

četrtfinala državnega prvenstva (32 najboljših osnovnih šol v Sloveniji).

Bile so uvrščene v skupino B, skupaj z domačinkami OŠ Benedikt, OŠ Murska Sobota in OŠ Mislinja. Po kratkem kulturnem programu in ogrevanju so igrale prvo tekmo z domačinkami in po izenačenem boju nesrečno izgubile. Z malce več sreče bi lahko premagale OŠ Murska Sobota, a nam sreča ta dan ni bila naklonjena. V zadnji tekmi proti OŠ Mislinja pa se je opazila utrujenost in nezbranost naše ekipe, kar je bil vzrok za gladek poraz.

Z doseženim rezultatom smo zelo zadovoljni, saj takšna generacija odbojkaric nastane le vsakih nekaj let. Ostal pa jim bo lep spomin na visok nivo tekmovanja.

Punce, vsa šola je ponosna na vas!

Za OŠ Breg so nastopile: Patricija Mahorič – kapetan, Tamara Štrafela, Adriana Petrovič, Maša Hren, Patricija Fajt, Eva Korunič, Janja Pajič, Barbara Gašparič, Vanesa Medved, Melani Hentak, Tanja Nahberger in Tajda Veršič.

Trener: Roman Hasemali

Roman Hasemali

Okus po najvišjem odličju iz področnega tekmovanja – ja, res so zlate!

Medobčinsko tekmovanje v malem nogometu za učence letnik 1994 in mlajše

1. decembra 2008 je v ŠD Juršinci potekalo medobčinsko tekmovanje skupine C v malem nogometu za učence, rojene leta 1994 in mlajše. V tej skupini so bile ekipe OŠ Juršinci, OŠ Ljudski vrt, OŠ Markovci in seveda OŠ Breg. Fantje naše šole so igrali prvo tekmo z OŠ Markovci, ki se je končala z rezultatom 0 : 0. V drugi tekmi so z dobro in napadalno igro uspeli premagati ekipo OŠ Juršinci s 3 : 1. V odločilni tretji tekmi so se z OŠ Ljudski vrt razšli z rezultatom 2 : 2, kar je bilo dovolj za uvrstitev v polfinalni del tekmovanja.

Polfinale je potekalo v ŠD Markovci v petek, 5. decembra 2008. Za napredovanje v finale so fantje z 1 : 0 premagali OŠ Grajeno, igrali neodločeno 3 : 3 z OŠ Markovci in premagali OŠ Kidričevo z 2 : 0.

V finalu so nastopile štiri najboljše ekipe osnovnih šol bivše ptujske občine: OŠ Videm, OŠ Markovci, OŠ Destrnik – Trnovska vas in kot edina ptujska osnovna šola, OŠ Breg. Igralo se je po sistemu na izpadanje in v tekmi za finale so naši fantje po neodločenem rezultatu izvajali kazenske strele. Na žalost naših fantov je ekipa

iz Vidma imela več športne sreče. Za tretje mesto so tako igrali s poraženo ekipo iz druge tekme, domačinom OŠ Markovci, ki so dokazali, da na pomembnih tekmovanjih še vedno velja »prednost domačega terena«.

Z doseženim četrtem mestom na medobčinskem tekmovanju so fantje postali tudi prvaki MO Ptuj med osnovnimi šolami. Z uspehom naših fantov smo zelo zadovoljni.

Za OŠ Breg so nastopili: Mihael Leskovar – kapetan, Gregor Belšak – vratar, Emil Tikvič, Tomas Vigali, Blaž Bigec, Žan Vaupotič, Jan Zupanič, Erik Zorec in Boštjan Nahberger.

Trener ekipe: Branimir Komel

Roman Hasemali

Udeleženci medobčinskega tekmovanja

Maja Bedrač – ponosni na njene odlične športne uspehe

Maja Bedrač je učenka 4. a-razreda OŠ Breg, ki se že od 6. leta aktivno ukvarja s športom, pridno pa trenira v Atletskem klubu Cestno podjetje Ptuj.

15. februarja 2009 je v Slovenski Bistrici potekalo Državno prvenstvo za pionirje v mnogoboju, na katerem je nastopila tudi naša odlična športnica. Pomerila se je v štirih disciplinah, in sicer v skoku v daljino, teku na 60 m in 300 m ter metu 2-kg žoge, v vseh je dosegla odlične rezultate in si tako prislužila zlato medaljo.

Iskrene čestitke in še veliko športnih uspehov!

Larisa Makić in Klara Petek, 6. b

Uspešna športnica Maja Bedrač

Evropski tek harmonije – 10. september 2008

Ker je naša šola v programu Zdrave šole, smo se pridružili evropskemu teku harmonije. Tekalci iz različnih evropskih držav so pritekli do naše šole. Tam so se jim pridružili nekateri učenci. Drugi smo do mestnega stadiona pešačili. Namestili smo se na tribuni in pričakali tekače. Ti so se predstavili. Povedali so, od kod prihajajo in kako jim je ime. Za kulturni del prireditve so z glasbo poskrbeli učenci naše šole. Skupaj z ostalimi otroki iz ptujskih šol in vrtcev smo se sprehodili po atletski stezi. Nato smo se odpravili nazaj v šole. Na naši se je nato odvijal športni program. Fantje s predmetne stopnje smo se pomerili v nogometu, dekleta pa v odbojki. Mlajši so se podili za košarkarskimi žogami in igrali igro med dvema ognjema. Sončno dopoldne je hitro minilo in športni dan je bil končan.

Miha Kodrič, 6. b

Jesenski kros

7. oktobra 2008 smo se učenci zbrali pred šolo in počakali razrednike, da bi se skupaj odpravili na ptujski mestni stadion, kjer je potekal jesenski kros. Ko smo prišli do stadiona, smo se posedli na tribune in čakali, da pridemo na vrsto. Začeli so 1. razredi, za njimi so bili na vrsti 2. in tako naprej, vse do devetošolcev. Nekateri so komaj čakali, da pridejo na vrsto, drugi so si želeli, da bi se čim bolj zavleklo ali pa da sploh ne bi prišli na vrsto, spet tretjim pa je bilo popolnoma vseeno. Najboljši smo dobili tudi priznanja.

Jana Habjanič, 6. b

Na krosu so najboljše rezultate dosegli naslednji učenci in učenke (1., 2. in 3. mesto):

1. razred – dečki: Tadej Klaneček, Filip Vidovič, Niko Ritlop.

1. razred – deklice: Nika Kapele, Dora Mertelj, Eva Vidovič.

2. razred – dečki: Tomaž Gojkošek, Miha Vindiš, Gašper Krajnc.

2. razred – deklice: Eneja Zupanič, Lana Verlek, Larisa Černejšek.

3. razred – dečki: Luka Zajšek, Jan Lamberger, Jaka Nežmah.

3. razred – deklice: Lara Osterc, Nastja Cafuta, Ana Majerič.

4. razred – dečki: Rok Koderman, Jure Satler, Jan Veselič.

4. razred – deklice: Maja Bedrač, Maša Šešerko, Ana Ekart.

5. razred – dečki: Boštjan Nahberger, Aljaž Bojnec, Nejc Ekart.

5. razred – deklice: Amadeja Zupanič, Tjaša Emeršič, Julija Vigali.

6. razred – dečki: Erik Zorec, Denis Hreljič, Žan Lamberger.

6. razred – deklice: Jana Habjanič, Valentina Tement, Maja Cestnik.

7. razred – dečki: Gregor Gojkošek, Žan Kirbiš, Nejc Vaupotič.

7. razred – deklice: Nuša Vaupotič, Lea Gašperič, Špela Krajnc.

8. razred – dečki: Jan Zupanič, Oskar Težak, Jure Furek.

8. razred – deklice: Tanja Nahberger, Melani Hentak, Sara Čeh.

9. razred – dečki: Mihael Leskovar, Tomas Vigali, Tomaž Lovrenko.

9. razred – deklice: Patricija Mahorič, Patricija Fajt, Staša Horvat.

*Zbrale: Jana Habjanič, Urška Cafuta
in Monika Miložič, 6. b*

Boj za prva mesta

Četrtošolke pred startom ...

Najboljše osmošolke

Veselje devetošolcev ob prejemu priznanj

Zimski športni dan – nekateri prvič na drsalkah

Učenci od 1. do 4. razreda so imeli v ponedeljek, 16. februarja 2009, zimski športni dan. Odpravili so se v Maribor, v Ledno dvorano, kjer so jih pričakali učitelji drsanja. Šola je namreč zimski športni dan organizirala skupaj z agencijo Lucky Luka, ki se aktivno ukvarja s šolo drsanja in rolanja. Učenci so se najprej razdelili v posamezne skupine – glede na njihovo predznanje drsanja. Nato pa so učitelji drsanja učence popeljali skozi osnovni program drsanja, saj so nekateri prvič stali na drsalkah. V uri in pol so se vsi odlično zabavali na ledu – nekateri so bili na drsalkah prvič in so se učili, kako se sploh drsa, drugi so se pomerili v štafetnih igrah, hokeju ... Ure športnega razvedrila so hitro minile in kmalu je bilo potrebno sezuti drsalke in se odpraviti nazaj proti domu.

Na drsališču je bilo zelo zabavno ...

Petra Krajnc

Sara Isakovič

Kdo je Sara?

Sara Isakovič je odlična slovenska plavalka. Rodila se je 9. junija 1988 v Kranju. Stara je 20 let. Je visoka, ima dolge rjave lase. Vedno je nasmejana. Je slovenska športnica leta 2008.

Sarina družina

Sara ima brata dvojčka. Ime mu je Gal. Njen oče je pilot, njena mama pa je bila stevardesa. Potem je postala Sarina plavalna trenerka. Iz Dubaja so se preselili v Slovenijo. Zdaj pa Sara živi v Ameriki, kjer študira in dalje trenira plavanje.

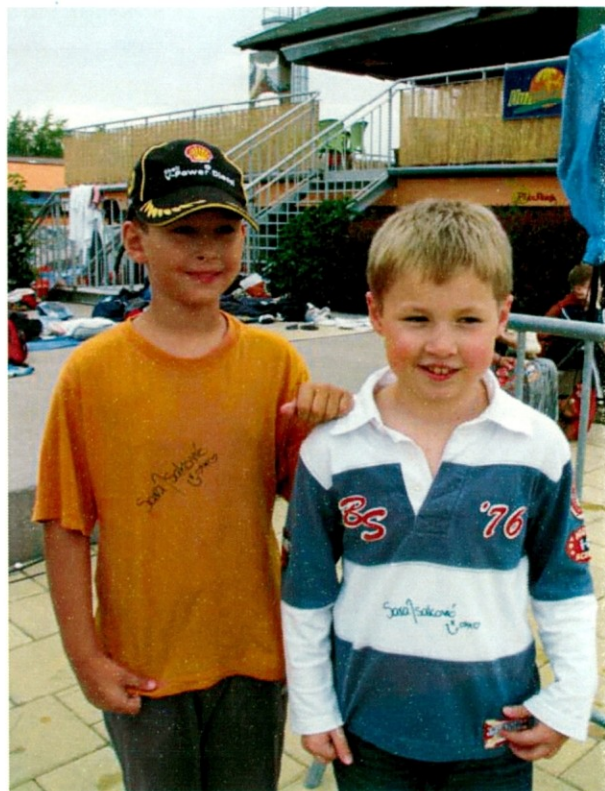
Olimpijske igre

Lani, na olimpijskih igrah v Pekingu na Kitajskem, je osvojila srebrno medaljo v kategoriji 200 m prosto. Dosegla je čas 1:54,97. S tem je tudi izboljšala slovenski državni rekord. Vsi Slovenci smo se veselili z njo.

Jaz in Sara

Maja 2008 je Sara nekaj časa trenirala na Ptujju. Bila mi je zelo všeč. Vedno je bila dobre volje in ko sem jo prosil za avtogram, se mi je z veseljem podpisala. Ta majica mi bo za vedno čudovit spomin.

Sari želim, da tudi na naslednjih OI dobi medaljo in da bi bila vedno tako prijazna in vesela.

Jaka Nežmah, 3. a

Jaka z bratom Lukom, oba ponosna na Sarin avtogram

Knjižne novosti v šolski knjižnici

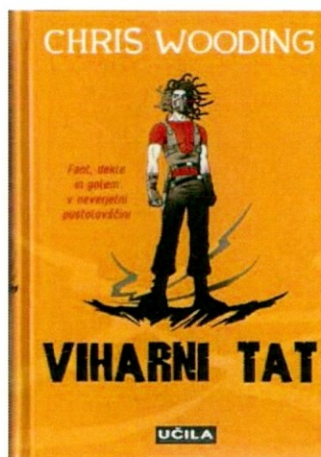
Angela McAllister: Vidim te, mali vombat!

*Ni opazil, da se je pred sonce priplazil nevihtni oblak.
Ni opazil, da je nebo postalo sivo. Ni opazil, da je veter upogibal drevesa.*

Mali vombat se s svojima prijateljema zajcem in koalo igra skrivalnice. Steče čez grič in opreza za cveticami, ki mu pomagajo šteti do deset. A kmalu začne deževati, mali vombat pa izgubljen ostane sam ...

Chris Wooding: Viharni tat

*»Ali je vredno tvegati?« se je vprašal.
Pograbil je napravo in jo spustil v žep, nato pa stopil v stran od skrinjice. Čutil je, kako mu je pod peto kliknila ploščica in trenutek zatem se je sprožil alarm.
Sistem je bil popolnoma osnoven, večinoma je temeljil na osnovi urnega mehanizma, toda trušč, ki ga je ustvarjal, je bil tako močan, da bi še mrtvece obudil v življenje. Moa je ob nenadnem hrupu prestrašeno kriknila. Njuna pogleda sta se srečala čez sobo.
»Pobrišiva jo,« je rekel in sta stekla.*

Orokos, mračno, kaotično mesto, zgrajeno na planoti, ki se dviga iz morja. Njegovi prebivalci so kot ujetniki. Mesta ne more nihče zapustiti ali priti vanj. V Orokosu mlada tatova najdeta dragocen skrivnostni predmet iz davnega, že skoraj pozabljenega časa. Pridruži se jima Vago, pol mehanično, pol človeško krilato bitje, ki se ne spominja svoje preteklosti. Kmalu jih začne loviti tajna policija, saj je skrivnostni predmet morda ključ, ki bo odrešil mesto ali pa mu morda prinesel popolno uničenje.

Valerie Caplain: Sovica spoznava svet

*Nekega dne vrabčka ni na obisk. Sovica ga z vrha svoje veje išče vsepovsod. Nenadoma ga zagleda, kako poleti s travnika. Tudi sovico zamika, da bi poletela. »Počakaj me!« zakriči.
Razširi krila in ...*

V votli vrbi gnezdi sovja družina. Očka vsak dan odhaja na lov, da bi nahranil svojo družino, mama pa skrbi za mlado sovico. Čeprav si sovica neizmerno želi poleteti v širni svet, jo je v začetku kar malo strah. Ji bo kljub vsemu uspelo?

Ann Meek: Jaz sem nekaj posebnega!

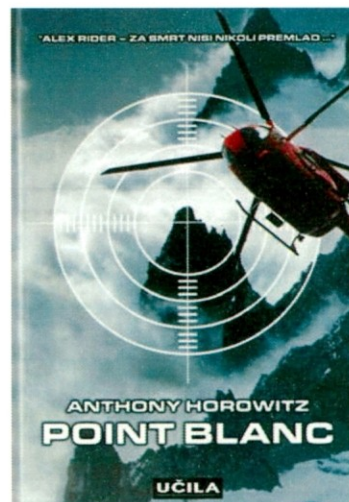
»Sem tak kot Maršovec?« je vprašal. »Tak si kot Matic,« je odgovorila mamica. »Dvoje oči, nasek in usta, a vseeno drugačen od vseh drugih. In prav zato si nekaj posebnega, prav zato si moj Matic.«

Prikupna pripoved o dečku, ki na krilih svoje domišljije in s čudovito mamico ob strani obrne zavračanje vrstnikov v svoj prid.

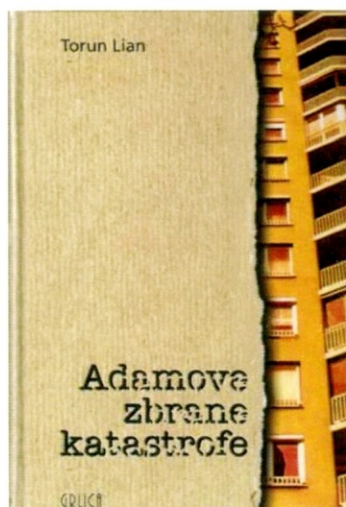
Anthony Horowitz: Point Blanc

... edinstveni šoli, ki je več kot samo šola. Ustanovljena je bila za fante, ki potrebujejo več, kot jim lahko nudi navaden izobraževalni sistem. Nekoč so jo imenovali šola za »problematične fante«, vendar smo prepričani, da ta opis ne velja več. So problemi in so fantje. Naš cilj je, da to dvoje ločimo.

Dva premožna in vplivna moža sta umrla v sumljivih okoliščinah. Raziskava umorov odkrije le eno povezavo: oba sta svoja sinova poslala na Point Blanc, akademijo za uporniške sinove bogatih staršev, ki jo vodi zlovesči dr. Grief. Zbirka romanov o Alexu Riderju je obnorela otroke po vsem svetu. Point Blanc je drugi roman v zbirki, v katerem ne manjka akcijskih prizorov, nenavadnih zasukov in napetih razpletov.

Torun Lian: Adamove zbrane katastrofe

Tam so stali tisti iz osmega razreda. Takoj so me videli. Zarjaveli so in eden je tulil kot volk. »Prdec!« je zaklical nekdo drug. Tako pravijo nam iz petega razreda – prdci. Ker menda smrdimo, se tu in tam primejo za nos in zbežijo, ko nas zagledajo. Tega pa seveda ne počnejo, kadar zasačijo koga od nas na samem.

Okoli mene so naredili krog in se prav nesramno smehljali. Tako kot se ljudje smehljajo, kadar imajo oblast nad drugimi.

Adam je majhen, dober v matematiki in slab v telovadbi. Poleg tega je pravi mojster v izginjanju. To je pomembno za preživetje, če imaš starejšega brata, kakršen je Oskar, in kup nesramnih sošolcev. Zgodba o fantu, ki je našel svoj glas in se naučil postaviti zase.

Pripravila: **Majda Forštnarič,**
knjižničarka

KNJIŽNA UGANKA

1. KAJ POMENI BESEDA VOMBAT?

(Razloži pomen besede in navedi vir, kje si našel odgovor.)

2. KATERE KNJIGE AVTORJA ANTHONYJA HOROWITZA IMAMO V NAŠI ŠOLSKI KNJIŽNICI?

Odgovore na uganko zbiramo v knjižnici do **23. marca 2009**. Med reševalci, ki bodo pravilno odgovorili, bomo enega tudi nagradili.

Ime in priimek: _____

Razred: _____

LITERARNI KOTIČEK

VODA

Voda je kot koda za življenje,
brez nje je na vrsti trpljenje.
Voda je pomembna tekočina,
ni le navadna raztopina.

Na dan popij 2 litra vode
in s teboj ne bo nič škode.
Vodo pili so že takrat,
ko še niso vedeli,
da je takšen zaklad.

Z vodo se tudi umivamo,
včasih jo polivamo.
V vodi plavamo,
v njej se zabavamo.

Kakšna sreča, da jo imamo,
mislimo vsi,
tudi otroci v oddaljeni Afriki.

Miha Kodrič, 6. b

VODA

Znotraj potoka
voda stoka.
Ni več čista,
ni več bistra.

Ribice se ne veselijo,
rastline več ne zelenijo.

Voda potrebna je povsod,
ohranimo jo iz roda v rod.
Voda čisto je zlato,
zato čuvajmo jo!

Ana Ekart, 4. a

VODA

Voda teče, nič ne reče.
Včasih čista je bila,
sedaj je onesnažena.

Naša pomembna je
tekočina – bolj kot liter
vina. V vodi živa bitja
so in se igrajo.

Zelo je onesnažena.
Zakaj je ljudje ne očistimo?
Ne rabimo praška ali
čistila, dovolj bo, če ji
damo le nekaj mila.

Srčno upam zelo,
da voda več onesnažena
ne bo. Saj le potem ostalo
bo zdravo naše telo.

Jure Satler, 5. a

MOJ ATI (OPIS OSEBE)

Mojemu atiju je ime Sergej. Oba se piševa enako – Cvikl. Ima kratke rjave lase. Oči ima sivo modre. Je bolj drobne postave, a to še ne pomeni, da ni močan. Po poklicu je elektro inženir. Dela kot vodja vzdrževanja in nadzora OE Elektro Ptuj. Rad ima svoje delo. Nogomet je njegov najljubši šport. Navdušil je tudi mene. Skupaj hodiva na treninge in včasih na tekme. Veliko stvari počneva skupaj. Moj ati je zabaven, prijazen, včasih se razjezi, ampak je najboljši ata na svetu – vsaj zame.

Aljaž Cvikl, 3. a

MAMA

Mamo čisto vsak ima
in nikomur je ne da.

Njene oči so sonce sveta,
in njeni zobje vse zvezde neba.

Vsak jo ima rad,
naj bo star ali pa mlad.

Tjaša Cvikl, 6. a

MOJA OMA (OPIS OSEBE)

Moji omi je ime Marica, piše se Zupanič. Je manjše postave in ima 56 kg. Stara je 84 let. Njeni lasje so svetlo rjave in malo sive barve. Oči ima sivo modre barve. Njen obraz je zguban, a ljubezniv.

Običajno nosi rožnat predpasnik, spodaj ima oblečeno krilo ali hlače. Pri hoji uporablja bergle. Rada bere knjige in časopise. Vsako leto marljivo obdeluje svoj vrt. Najbolj jo razveselijo naše domače živali in midva z bratom. Učila se je za učiteljico, vendar ni nikoli opravljala svojega poklica. Rodila je štiri otroke. Je prijazna, tiha, zanimiva stara ženička.

Julija Kovačič, 3. a

SNEG

Tihi, mehki zimski čas
je ponovno prišel v vas.
Sneg prekril je zemljo vso,
jo naredil res belo.
Je vse belo in mehko,
vsi uživamo lahko.

Snežinke tiho padajo,
vsej naravi vladajo.

Res prekrasen je ta čas,
ki je spet prišel med nas.

Tjaša Cvikl, 6. a

ZIMA

Zima je čas, ki se začne 21. decembra in konča 21. marca. Temperature se gibljejo tam med +5 do -20 stopinj Celzija. Je najbolj mrzel letni čas v letu. Pred zimo si nekatere živali naredijo zalogo hrane ter se odpravijo na zimski spanec. Ko je temperatura pod 0 stopinj Celzija, ponavadi zmrznejo ribniki, male in počasi deroče reke ter luže (male in velike). Je pa december tudi mesec, v katerem dobri možje obdarujejo pridne otroke: 5. decembra zvečer nas obišče Miklavž, 24. decembra ponoči Božiček in 31. decembra ponoči dobri dedek Mraz. Meseci v zimi so: pol grudna – decembra, celi prosinec – januar, celi svečan – februar in pol sušca – marca. Zima ima 89 dni, ob prestopnem letu pa 90 dni. Pomeni mesecev: gruden pomeni, da je zemlja zmrznila, da je trda in grudasta. Prosinec pomeni, da se prosi za dobro letino. Svečan pomeni, da so s streh visele ledene sveče. Sušec pomeni, da se sneg topi, ampak še ne raste trava.

To je bil moj opis zime in mesecev v zimi. Zimo resnično obožujem, zaradi snega, Božička in rojstnega dne, ki ga imam 15. februarja.

Luka Nežmah, 4. a

ENERGIJSKA JUHA

Sestavine: voda, ananas, korenje, jagode, med, čebula in prašek Energosom

Postopek dela:

V velik lonec nalijemo vodo do vrha. Ko voda zavre, sesekljane sestavine stresemo v lonec, na koncu dodamo še prašek Energosom.

Priporočilo: uporaba dovoljena samo enkrat na leto!

Tomaž Emeršič, 4. a

PROTIPRETEPAŠKA JUHA

Vsak dan so se otroci topli med seboj in en dan je teta Mica imela tega dovolj. Naslednji dan je teta Mica skuhala posebno juho, ki bo pomagala, da se ne bodo otroci več topli. In to je naredila. Potrebovala je lonec. V lonec je dala osem jajc, štiri limone, štiri stare palačinke in čokoladno marmelado. Ko bodo otroci pojedli juho, bo vse, kot mora biti.

Jan Štrafela, 4. b

GOREČE LETEČE LETALO

Drekec-pekec in Pukec-smukec sta neko jutro opazovala letalo. To je bilo za tiste čase zelo redko. Videla sta ga prvič, zato sta mislila, da je orel, vendar je bil prevelik. Zato sta si zamislila, kako bi bilo, če bi onadva tako letela. Izdelala sta si platnena krila in se povzpela na najvišji grič v vasi. Skočila sta na 1, 2, 3. Prvi je pristal na strehi sosedu in se močno udaril. Dobil je tako buško, da je bil podoben nosorogu. Drugi pa je padel točno pred prijateljeve grablje. Kot bi mignil, je šel po grablje in mu pomagal.

Ko so vsi skupaj pograbljali, si je prijatelj pripravil pipo in jo prižgal. Vsi so se udobno namestili na seno v lopi in prijatelj je pričel pripovedovati.

»Letala med vojno niso bila tako pogosta kot danes. Imeli so jih samo Švabi. Ko so nam delili puške, so nam zabičali, da se moramo bati letal. Seveda nismo vedeli, kaj so letala, zato smo se požvižgali nanje.«

»In kaj potem in kaj potem?« sta hkrati vzkliknila Drekec-pekec in Pukec-smukec.

»No, neke majske noči je začela tuliti sirena. To je pomenilo nevarnost. Oblekli smo se in se podali v boj. Neke kovinske reči so frčale po zraku (letala). Pa tudi po tleh so napadali. Bil je hud boj. Madona, koliko vojakov je padlo. Največ jih je pobila okrogla žoga, ki je rekla bum. In glej ga zlomka, spotaknil sem se ob kamen. Podrl sem fanta, ki je od presenečenja začel streljati kot nor. Razstrelil je letečo kovino, ki je popadala med nasprotnike in vse pobila.

Sicer smo zmagali. To je bil velik dosežek, saj je bilo nasprotnikov trikrat več. Denar in slavo je požel fant, ki sem ga spotaknil. Za nagrado je bil izpuščen iz vojske. Jaz pa sem v vojski ostal skoraj sam (ostali so padli). In kot bedaki smo se podali v naslednji boj. Težko rečem v množini, kajti bili smo samo trije – dva in tričetrt, saj je enemu manjkala roka. Torej, midva in tričetrt proti tisoč makaronarjem (Italijanom). Nismo imeli sreče, poskusili smo celo uiti, vendar smo bili v pasti. Vse naokrog jih je bilo polno. In glej, naenkrat se je prikazal fant, ki sem ga spotaknil. Letel je po zraku (z letalom). Vsi so streljali nanj. Tako se nam je odprla pot in pobegnili smo. Na žalost so revčka razstrelili, vendar je ostal junak naših src«.

V čast junaku so vsi trije posvetili minuto tišine. Odpravili so se na njegov grob in prižgali svečo. To je bila še ena lepa, včasih tudi žalostna in boleča dogodivščina Drekca-pekca in Pukca-smukca.

Blaž Murko, 6. a

PARTIZANSKA DOMOBRANSKA

Pridite, partizani! Sovražnik napada.
Mi smo izbrani, da se upremo iznenada.
Pokažimo, kako trdoživa je naša armada.

Na fronte pohitite, puške in naboje vzemite,
ne menite se za rane in bolečino ter se borite.
Svojo domovino branite. Zdržite!

Tolikokrat smo se že sovražnike obranili,
našo zemljo in materni jezik obranili
in tudi sedaj ne bomo klonili.

Ne obupajte, ampak upajte in verujte,
ker svoboda prihaja, vojna bo končana,
sovražniki bodo odšli in ta svoboda nam bo dana.

Tomaž Lovrenko, 9. b

NAROB SVET

Če sir poje miško,
če copati nosijo ljudi,
če stol sedi na učencih,
če miška poje muco,
če voda pije kužka,
če žoga brca otroka,
če kosilo poje Majo,
če jajce zvali kokoš,
če iz volne delajo ovce,
če iz sira delajo mleko –
če tak je kje na svetu red,
je takšen red narobe svet!

Julija Vigali, 5. a

KOSOVIRJA NA LETEČEM PAPAGAJU

V deželi kosovirjev sta živela Mici in Robert, ki sta želela leteti na letečem papagaju. Nekega dne pa je mimo Kosovirije pred Micino hišo priletel ranjen papagaj. Mici je zavpila: »Robert, pridi sem!« Ko je Robert prišel, je rekel, da pred njenimi vrati leži ranjen papagaj. Mici je rekla, da mu je hotela pokazati, da je ranjen. Hitro je tekla po zdravila. Robert in Mici sta mu povila perut. Čez nekaj trenutkov se je papagaj zbudil. Ko je videl, da sta mu kosovirja pomagala, je rekel, če se jima lahko kako oddolži. Kosovirja sta rekla, da sta si vedno želela leteti s papagajem. Ko so odleteli, je prišla vrana. Želela jih je pojesti. Papagaj je z vso močjo poletel vstran. Ko so se rešili, je vrana spet priletela in papagaj se je tako ustrašil, da je padel na tla. Spet je imel rano. Potem so videli, da papagaj ne more več niti gledati. Nato je priletela vila. Rekla je, da se bo potrudila. Vila se je tako zelo potrudila, da so vse rane izginile in papagaj je spet lahko letel. Papagaj je rekel Mici in Robertu, da bo še malo počival, da se mu spet kaj ne zgodi.

Eva Menhart, 4. a

KOSOVIRJA NA LETEČI METLI

Nekoč sta živela brat Glal in sestra Glili. Imela sta se zelo rada. Ko sta ju starša zapustila, sta se odločila, da gresta na sprehod v gozd. Takrat pa je prišel prijatelj Tone, ki je bil lisjak. »Kam pa gresta?« je vprašal lisjak. »V gozd na sprehod.« »No, pa pojdiva,« je rekel lisjak Tone. Nato sta gospodu lisjaku dejala hvala in srečno.

Ko sta prispela v gozd, sta naletela na veliko različnih poti. Vsa zaskrbljena sta tavalala po gozdu sem ter tja in ni bilo prave poti iz gozda. Nasmehnila se jima je sreča, ko je mimo prišel gobar, ki je pridno nabiral gobe. Domislila sta se, da bi sledila gobarju in bi tako zagotovo našla pravo pot iz gozda nazaj domov. Ker pa je bil gobar zelo velik, sta ga Glal in Glili izgubila, bil pa je edina prava rešitev zanju. Nekaj časa sta tavalala po gozdu, a je bilo vse zaman. Glili je zelo močno jokala, Glal pa jo je tolažil, da bo že kako našel pot nazaj domov. Naenkrat pa je Glal zagledal pri drevesu dve metli. Spomnil se je, da jima je mama pripovedovala pravljice o letečih metlah, ki so jih uporabljale čarovnice. Nato sta vzela v roke vsak svojo metlo, in glej, res sta začeli leteti proti domu, ki sta ga tako dolgo iskala. Ko sta prispela domov, sta se metli vrnila nazaj v gozd, da bosta lahko pomagali še komu, če se izgubi v gozdu.

Glal in Glili sta si obljubila, da nikoli več ne pojdiva sama tako daleč v gozd.

Tamara Plohl, 4. b

ULICA (RAP)

Ja, itak, tak pač je na svetu, kaj morem.
Tak pač je na ulici, ulici, ulici.
Na ulici se dosti dogaja,
od smrti do raja.
Tam si maš dosti za začet.
Nikoli ne zmanjka idej,
zato živi naprej.
Na ulici nikoli ne ostaneš sam,
vedno je nekdo tam.
Na ulici se tudi keš potrebuje,
saj se dosti uničuje.
Na ulici je vsega dovolj,
zato ni treba pešačiti do daljnih polj.
Vse to se dogaja na ulici, ulici, ulici.
Na ulici ne manjka norosti,
a vsem bo enkrat vsega dosti.

Miha Kodrič, 6. b

ČLOVEK JE ... (RAP)

Človek je največkrat R, R, R, R.
Človek je res super stvar, stvar, stvar.
Ov, ja, res super stvar.
Človek je v redu ŽB.
Al kuga pač je?
Največkrat živi, živi, živi sam.
To je res, oj, ja, to je res.
Človek je R, je super, je ŽB in še marsikaj.
Ov, ja, ja, ja in ja.

Pomen:

R: resničen

ŽB: živo bitje

Klara Petek, 6. b

TRIJE MAČKI (RAP)

Po cesti trije mački bežijo,
dokler se v steno ne zaletijo.
Nato pa gredo na pasjo gostijo
in čisto nič se ne bojijo.
Potem pa HAV!
Nato še MIJAV!
In (že spet).
Po cesti trije mački drvijo,
dokler se v hišo ne zaletijo
in psi še vedno jih lovijo.
In zdaj drvijo na mačjo gostijo.
Potem pa HAV!
Nato še MIJAV!
In še zadnji vzklik miši:
prosim, pomagajte mi!
In (še enkrat)!
Po cesti trije mački drvijo
in miši lovijo,
a za mačkami psi hitijo
in tukaj imate živalsko gostijo.
In ko vsi se končno pomirijo
in se vsi med sabo polovijo,
vsak začne spet svojo gostijo,
dokler spet ne začnejo živalsko
norijo.

Maja Muhič, 6. b

IME (RAP)

Ime je moje.
Ime je tvoje.
Ime je prvo.
Ime je šesto.
Ime je iz črk.
Ime je smešno. – HAHA!
Ime je tečno.
Ime je vzdevek.
Ime je dolgo.
Ime je kratko.
Ime je sladko.
Ime 'ma ptič.
Ime 'ma miš.
Ime 'ma koza.
Ime 'maš TI!
Jana, Maja, Jure, Luka,
Monika, Urška, Domen,
Maj, Miha, Bruno,
Jaka, Breda, Zala,
Ela, Tine, Gaj!
IME! HAHA.

Jana Habjanič, 6. b

ŠOLA JE NORA (RAP)

Šola je nora, pravijo vsi,
čeprav učitelji nekateri
znajo pomagat,
so dobri kot kruh,
šola je nora, posluh!
Šola je nora, vsi hodijo tja,
ampak nikomur se res ne da!
Pouk je v šoli dolgočasen,
a ko je slovenščina, je prekrasen!
Pri slovenščini se marsikaj zgodi,
zdaj pa je konec,
se mi zdi!

Katja Gerdak, 6. b

HOČEM

Jaz hočem umreti.
Jaz hočem živeti.
Jaz hočem le tebe.
Jaz hočem le njega.
Jaz hočem samo to.
Jaz hočem samo ono.
Jaz hočem vse, vse, vse.
Jaz hočem le ljubiti.
Hočem, hočem, hočeemm.
Hočem jaz, hočeš ti,
hočemo vsi.
Hočemo vse, vse, vse.
Vse, kar je!

Monika Miložič, 6. b

JAZ IN DINOZAVRI (DOMIŠLJIJSKI SPIS)

Nekega dne sem se sprehajal po gozdu, ko se je pred mano pokazala velika okrogla luknja. Mislim, da je bilo časovno okno. Potegnilo me je vanjo.

Znašel sem se v dobi dinozavrov. Časovno okno za menoj se je zaprlo. Pri pouku sem se naučil, da lahko z napačnim korakom spremenim zgodovino. Odločil sem se, da poiščem krivca in ugotovim, zakaj sem se znašel tukaj. Šel sem v goščavo. Bilo je strašno. Naenkrat sem izza grma zaslišal šum. Iz grma je skočil dinozaver. Prestrašil sem se. K sreči je bil to hektozaver. Ta dinozaver je rastlinojed. Šel sem dalje. Ko sem prehodil sto metrov, mi je drevo, ki se je podrlo, skoraj padlo na glavo. Zagledal sem najbolj krvoločnega dinozavra vseh časov. To je tiranozaver. Skočil sem v grm. Mislim, da me ni opazil, saj je odšel dalje. Ko sem prišel izza grma, je spet planil po meni. Skočil sem nazaj v grm. Ker je tiranozaver velik, se ni mogel skloniti in me napasti. Zato se je odmaknil. Oddahnil sem si in šel dalje. Čez nekaj časa, ko sem bil že izven goščave, me je tiranozaver spet napadel. Ponovno sem se mu izmuznil, sedaj s skokom v jamo. V jami sem naredil načrt, kako se znebiti tiranozavra. Šel sem iz jame in nabral smrdljivih sadežev, iz ovijalk sem za vsak primer naredil vrvi, če se bi kaj zalomilo. Ko me je tiranozaver spet napadel, sem mu v usta vrgel smrdljivi sadež. Ker je tiranozaver mesojed, ni prenesel vonja in okusa smrdljivega sadeža. Ko je opazil, da jih imam še več, je raje pobegnil. Ko se je odmaknil, sem zagledal časovno okno. Skočil sem vanjo.

Spet sem se znašel v domačem gozdu. Bil sem srečen, ker sem se vrnil v svoj čas. Ko sem prišel domov, sem bil raje tiho, ker mi tako ali tako ne bi verjeli. Tako sem to obdržal zase. Smrdljivi sadež sem opral in ni več smrdel. Dal sem ga na polico.

Anže Petrovič, 5. a

STARI STOLP

Nekega dne sem se sprehajal. Nekaj sem slišal in šel pogledat. Zagledal sem skrivni prehod. Šel sem not in ko sem prišel ven, sem videl okostnjaka. Ko me je videl, me je začel napadati. Ampak jaz sem se skril, da me ne bi poškodoval. Potem sem šel naprej. V drugi sobi je neka leteča elektrika stražila diamant, ki si ga moral potisniti v vrata, da so se odprla. Izključil sem elektriko, vzel diamant in stekel do vrat. Vrata so se odprla. Šel sem skozi vrata in videl, da sem v drugem nadstropju. Tam so letele knjige. Vzel sem eno in jo vrgel v drugo. Ne da bi se me katera dotaknila, sem stekel skozi vrata. V drugi sobi je bila mumija, ki je kopala luknjo. Ko jo je skopala, sem jo vrgel vanjo. Zagledal sem zid. »Kaj pa sedaj?« sem se vprašal. Strop se je odprl in me posrkal. Spregledal sem, da sem v najvišjem nadstropju. To sem izvedel šele, ko sem prišel do prvih vrat. Šel sem skozi vrata in se znašel na praznem prostoru. Videl sem isti skrivni prehod, po katerem sem prišel. Šel sem skozi njega in spet sem bil doma. To je bil moj res razburljivi dan.

Jaša Stošič, 3. a

PSIČEK PAFI SE MAŠČUJE KOZLU

Pafi je bil iz dneva v dan vse bolj žalosten, kar so opazile tudi druge živali na kmetiji. Krava Kunigunda je zato sklicala sestanek, na katerem so bile vse živali razen kozla. Krava Mici je vsem živalim povedala, naj se maščujejo kozlu. A živali se s tem niso strinjale, saj so se kozla zelo bale. Psiček Pafi je pogumno rekel, da se bo sam maščeval kozlu. Krava Mici je povedala, da je kozla strah duhov. Pafi se je zato odločil, da bo ponoči kozla prestrašil. Ko je padla noč in so živali šle spat, se je Pafi preoblekel v duha. Šel je h kozlu in ga tako zelo prestrašil, da kozel naslednje jutro ni rekel nič. Bil je zelo tiho. Pafi pa je bil tako zelo ponosen nase in se je veselil z drugimi živalmi. Tako so živali naučile kozla, da ni dobro izzivati drugih, saj se ti lahko vse maščuje.

Anja Kamenšek, 4. b

GESLO

	Nemški avto							
	Pustna maska							
Kisla začimba								
Igra na srečo								
		Svetovno morje						
Vodni šport								
Zemljini satelit								
		Najdaljša reka						
	Pomladni mesec							
Letni čas								

Miha Kodrič, 6. b

Rešitve križanke zbiramo do **23. marca 2009**. Med tistimi, ki boste križanko rešili in našli pravilno geslo, bomo enega izžrebali in nagradili. Rešitve lahko oddate članom našega uredniškega odbora.

Ime in priimek: _____

Razred: _____

Geslo: _____

